

Sygn. akt VIII *Ua 13/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Patrycja Bogacińska- Piątek
Sędziowie:	Grażyna Łazowska (del) Magdalena Kimel (spr)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 września 2020r. w G.

sprawy z odwołania S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

na skutek apelacji odwołującego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 stycznia 2020 r. **sygn. akt** VI U 68/19

oddala apelację.

(-) sędzia (del) Magdalena Kimel (-) sędzia Patrycja Bogacińska- Piątek (-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII *Ua 13/20*

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił S. P. prawa do jednorazowego odszkodowania za dalszy uszczerbek ponad przyznany dotychczas w wysokości 20%, w związku z chorobą zawodową – pylicą górników kopalń węgla.

S. P. odwołał się od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania za dalsze 10% uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem pogorszenia jego stanu zdrowia w związku ze stwierdzoną u niego chorobą zawodową.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym

z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz wydanego na podstawie art. 11 teź ustawy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub

długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, tryby postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2013 poz. 954). Ponadto organ rentowy wskazał, że w odwołaniu od zaskarżonej decyzji nie wskazano nowych, nieznanych orzekającym faktów, które mogły by spowodować ponownie skierowanie sprawy do lekarza orzecznika.

Wyrokiem z 9 stycznia 2020r. sygn. akt VI U 68/19 Sąd Rejonowy w Gliwicach, oddalił odwołanie.

Sąd Rejonowy oparł powyższe orzeczenie na następującym stanie faktycznym i poczynił następujące rozważania:

Decyzją z 4 maja 2011r., Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w R. stwierdził u odwołującego chorobę zawodową pylicę górników kopalń węgla.

Decyzją z 23 sierpnia 2011r. organ rentowy przyznał odwołującemu jednorazowe odszkodowanie w wysokości 12.900 zł, odpowiadającej 20% uszczerbku na zdrowiu.

Wnioskiem z 10 lutego 2014r. odwołujący wystąpił do organu rentowego o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową stwierdzoną decyzją z 4 maja 2011r.

Decyzją z 30 kwietnia 2014r. ZUS odmówił odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania, wobec niestwierdzenia pogorszenia jego stanu zdrowia skutkującego zwiększeniem uszczerbku na zdrowiu. Odwołanie od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z 27 kwietnia 2015r. w sprawie VI U 237/14.

Następnie odwołujący 27 lipca 2015r. złożył ponowny wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową. Zarówno lekarz orzecznik ZUS jak i komisja lekarska ZUS stwierdziły brak pogorszenia skutkującego zmianą procentowego uszczerbku na zdrowiu. W związku z czym decyzją z 22 września 2015r. organ rentowy ponownie odmówił odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania.

W dniu 16 sierpnia 2018r. odwołujący wystąpił z nowym wnioskiem o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia.

Orzeczeniem z 13 września 2018r. lekarz orzecznik ZUS określił, że procentowy uszczerbek na zdrowiu odwołującego spowodowany skutkami choroby zawodowej wynosi nadal 20%. Z kolei orzeczeniem z 10 października 2018r. komisja lekarska ZUS wskazała, że procentowy uszczerbek na zdrowiu odwołującego spowodowany skutkami choroby zawodowej wynosi 20%.

W oparciu o powyższe orzeczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., wydał zaskarżoną decyzją z 17 października 2018r.

W celu weryfikacji procentowego uszczerbku na zdrowiu w związku z następstwami wypadku przy pracy z 4 czerwca 2013r., stwierdzonego u odwołującego zaskarżoną decyzją, Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych pulmonologów.

Na podstawie opinii biegłych: z zakresu chorób płuc A. B. z 6 sierpnia 2019r., pulmonologa Ł. L. z 14 października 2019r.; Sąd stwierdził, że u odwołującego rozpoznano: pylicę górników kopalń węgla.

Stan zaawansowania tych schorzeń powoduje, że odwołujący z przyczyn pulmonologicznych, doznał uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 20%. Całość obrazu uzyskanego z analizy dokumentacji medycznej nie pozwala na przyjęcie, że stwierdzona

u odwołującego pylica podlega regresji. Wręcz przeciwnie, wyniki przeprowadzonych badań, jak spirometria i badania rtg klatki piersiowej świadczą o stagnacji choroby. Również wyniki badania radiologiczne płuc nie wykazują progresji choroby odwołującego. Mianowicie obrazują one stabilizację zmian, charakterystyczną dla pylicy płuc.

Równocześnie czynności układu oddechowego nie zmieniły się u odwołującego, od początku rozpoznania choroby zawodowej

w roku 2011 aż do chwili obecnej. Zamienność parametrów (...), (...) wynika natomiast z natury choroby jaką jest pylica. Jednakże wszystkie te wartości mieszczą się w granicy normy i wynoszą około 100%, a nawet je przekraczają. Z kolei zmienność wartości spirometrycznych wynika z naturalnego starzenia się organizmu, w tym również pogarszania się czynności układu oddechowego. Odwołujący jest osobą w wieku 74 lat, natomiast badania czynnościowe układu oddechowego wykazują prawidłową jego czynność.

Sąd w pełni zaaprobował opinie sporządzone przez obu biegłych lekarzy z zakresu chorób płuc, albowiem są one rzetelne, wydane na podstawie akt sprawy, a biegli odpowiedzieli w opiniach na pytanie Sądu. Co więcej opinie te zostały wydane na podstawie wiedzy i doświadczenia życiowego biegłych, a tym samym brak podstaw do kwestionowania tych opinii.

Powyższych ustaleń Sąd I instancji dokonał w oparciu o akta organu rentowego i opinie biegłych: A. B. (k.38-40) i Ł. L. (k.60-61).

W powyższym zakresie Sąd uznał okoliczności sprawy za bezsporne i wszechstronnie wyjaśnione i przyjął, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji powołując się w pierwszej kolejności na treść art. 11 ust. 1 i art. 16 ust. 1 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z roku 2019, poz. 1205), zwanej ustawą wypadkową, wskazał definicję i procedurę ustalania uszczerbku na zdrowiu spowodowanego następstwami wypadku przy, od którego uzależniona jest wysokość jednorazowego odszkodowania.

Dalej Sąd I instancji uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, że odwołujący w następstwie choroby zawodowej, tj. pylicy płuc górników kopalń węgla kamiennego doznał 20% uszczerbku na zdrowiu, zatem obecnie nie doszło do pogorszenia jego stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową – pylicą płuc.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa Sąd Rejonowy odwołanie oddalił.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony.

Zaskarżając wyrok w całości, apelujący zarzucił pośrednio naruszenie przepisów prawa procesowego, pod postacią art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- nieuwzględnienie jego zarzutów do dowodu z opinii obu biegłych sądowych z zakresu chorób płuc, zmierzających do rzetelnego ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu doznanego przez ubezpieczonego na skutek pogorszenia się jego stanu zdrowia w związku z pylicą płuc,
- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że odwołujący nie ma prawa do jednorazowego odszkodowania w oparciu o zakwestionowane opinie biegłych sądowych, do których apelujący wnosił zarzuty,
- przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów polegające na tym, iż Sąd dał wiarę opiniom biegłych, które zostały przez odwołującego zakwestionowane.

W oparciu o tak postawiony zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i w całości poprzez przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem się jego stanu zdrowia, w wysokości dalszych 10% uszczerbku na zdrowiu.

W uzasadnieniu apelacji ubezpieczony podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, jak również zarzucił, iż Sąd Rejonowy bezpodstawnie nie uwzględnił zarzutów merytorycznych odnoszących się do przyjętych przez Sąd

Rejonowy, opinii biegłych. W szczególności apelujący zarzucił, iż Sąd I instancji nie wyjaśnił poważnych zarzutów medycznych (merytorycznych) odwołującego zawartych w złożonych przez niego pisemnych zastrzeżeniach, a także bez merytorycznego uzasadnienia uznał ustalenia biegłych za miarodajne.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych, starannych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie oraz wywiódł logiczne i znajdujące oparcie w prawie materialnym wnioski.

Niesłusznie zarzucał apelujący Sądowi Rejonowemu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, a tym samym naruszenie art. 233 k.p.c. Przepis ten nakazuje sądowi dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Zarzut naruszenia tego przepisu tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki, z zasadami wiedzy, bądź z doświadczeniem życiowym. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału zachodzi bowiem jedynie wtedy, gdy powstaje dysharmonia pomiędzy materiałem zgromadzonym w sprawie, a konkluzją, do jakiej dochodzi sąd na jego podstawie. Jeżeli natomiast sąd z określonego materiału dowodowego wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów to musi się ostać, chociażby w równym stopniu na podstawie tego materiału dowodowego dawały się wysnuć wnioski odmienne (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 27 września 2002r., sygn. akt II CKN 817/00 LEX nr 56906).

Także rozstrzygnięcie i rozważania, przedstawione na jego uzasadnienie, nie budzą wątpliwości Sądu odwoławczego, dlatego w całości przyjmuje je za swoje, bowiem Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w sposób odpowiadający wymogom art. 328 § 2 k.p.c. ustalił fakty, które uznał za udowodnione, wskazał dowody, na których się oparł i przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej oraz wyjaśnił podstawę prawną wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W szczególności Sąd Okręgowy podziela rozważania Sądu Rejonowego w zakresie ustalenia, na podstawie opinii biegłych lekarzy, że w stanie zdrowia skarżącego, w związku ze stwierdzoną u niego chorobą zawodową – pylicą płuc, nie doszło do zwiększenia uszczerbku na zdrowiu.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe. Swoje ustalenia oparł o opinie biegłych lekarzy specjalistów o specjalnościach właściwych ze względu na przedmiot rozpoznania. Wszystkie te dowody nie pozwalały na poczynienie odmiennych ustaleń, niż te, jakich dokonał Sąd Rejonowy.

Sąd Rejonowy nie naruszył zasad logicznego rozumowania i wnioskowania zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego, ustalając, iż nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia odwołującego w związku z następstwami stwierdzonej u niego choroby zawodowej, a tym samym zwiększeniu nie uległ też uszczerbek na zdrowiu, na zdrowiu spowodowany tą chorobą, ponad dotychczas stwierdzone 20%.

Pozostaje w sprawie bezspornym, iż odwołujący w wyniku przedmiotowej choroby zawodowej miał początkowo w roku 2011, orzeczone 20 % uszczerbku na zdrowiu. Kolejno w roku 2014 oraz 2015, starał się o orzeczenie o zwiększeniu jego uszczerbku na zdrowiu, spowodowanego następstwami choroby zawodowej. Jego starania w tym zakresie nie przyniosły pozytywnego skutku, bowiem kolejnymi decyzjami, ZUS, wobec braku stwierdzenia pogorszenia stanu zdrowia odwołującego, odmawiał jednorazowego odszkodowania w związku ze zwiększeniem uszczerbku na zdrowiu. Z kolei z opinii biegłych sądowych wynika jednoznacznie, iż obraz radiologiczny pylicy płuc, od momentu jej stwierdzenia nie uległ zasadniczo zmianie, zwłaszcza w zakresie który świadczyłby o istotnym pogorszeniu stanu zdrowia odwołującego w związku z chorobą zawodową. Równocześnie występujące inne schorzenia, nie posiadające charakteru zawodowego, nie mogą być brane pod uwagę w postępowaniu, którego przedmiotem rozpoznania pozostaje uszczerbek na zdrowiu spowodowany następstwami choroby zawodowej.

Z tych względów, również w ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy daje pełne podstawy do ustalenia, iż następstwa choroby zawodowej nie wywołały u skarżącego większego uszczerbku na zdrowiu, niż dotychczas stwierdzone 20%.

Odnosząc się do zarzutu apelującego, iż nie otrzymał opinii biegłego sądowego Ł. L., to wskazać należy że jest on nieuzasadniony, albowiem jak wynika z elektronicznego potwierdzenia odbioru korespondencji (k 72 a.s) odpis opinii doręczony został odwołującemu w dniu 15 listopada 2019 roku, a przesyłkę odwołujący odebrał osobiście.

Z uwagi na powyższe, zarzuty apelacji dotyczące naruszenia przepisów prawa procesowego, uznać należy za chybione.

Przechodząc do dalszych rozważań nad niniejszą sprawą, podkreślić należy, że art. 12, ust. 2 ustawy z ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (zwanej dalej ustawą wypadkową), przewiduje przypadki, w których ustawodawca przewiduje możliwość przyznania dalszego jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia.

Przepis ten przewiduje, że jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia 2 za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

W przedmiotowej sprawie odwołującemu, lekarz orzecznik orzeczeniem z 28 lipca 2011r., ustalił 20 % trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego następstwami pylicy płuc. Również kolejnymi orzeczeniami z 27 marca 2014r., lekarz orzecznik ZUS i z 23 kwietnia 2014r., komisja lekarska ZUS, nie stwierdzili u odwołującego pogorszenia uszczerbku na zdrowiu w związku z następstwami jego choroby zawodowej. W postępowaniu sądowym odwołanie S. P. od decyzji wydanej w następstwie tych orzeczeń, zostało oddalone. Tym samym biegli w tym postępowaniu nie uznali u odwołującego pogorszenia stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową.

Również obecnie oceniający stan zdrowia odwołującego biegli z zakresu chorób płuc, w zakresie choroby zawodowej odwołującego, w oparciu o przedłożoną przez niego dokumentację medyczną z Poradni Chorób Zawodowych w S., ustalili, że w trakcie kolejnych wizyt w tej poradni u odwołującego w zakresie choroby zawodowej diagnozowana jest pylica drobnogózkowa ograniczona. Z kolei z dokumentacji radiologicznej wynika, że w obrębie płuc odwołującego nie dochodzi do zmian. Okresowo obniżone wyniki spirometrii, w dalszym ciągu kształtują się w prawidłowym zakresie. Z kolei wykazane w jego dokumentacji medycznej inne schorzenia, pozostają bez związku ze stwierdzoną chorobą zawodową i nie mogą być brane pod uwagę, przy ustalaniu związanego z tą chorobą uszczerbku na zdrowiu.

Sąd odwoławczy zwraca nadto uwagę, że jednorazowe odszkodowanie może zostać przyznane jedynie w wypadku stwierdzenia pogorszenia następstw choroby zawodowej i zwiększenia z tego tytułu uszczerbku na zdrowiu o co najmniej 10%.

Reasumując Sąd Okręgowy stwierdza, że postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem I instancji, które Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela, nie dało podstaw do stwierdzenia u odwołującego zwiększenia uszczerbku na zdrowiu, związanego z następstwami choroby zawodowej. Tym samym Sąd Okręgowy, podobnie jak Sąd Rejonowy uznał, że następstwa choroby zawodowej, nie spowodowały u odwołującego zwiększenia uszczerbku na zdrowiu, który uprawniałby go do jednorazowego odszkodowania.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy uznał, że zarzuty apelującego nie znajdują potwierdzenia i na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

(-)Sędzia del. Magdalena Kimel (-)Sędzia Patrycja Bogacińska – Piętek (-)Sędzia Grażyna Łazowska